

عنوان مقاله:

پیش بینی خودمتمایزسازی بر اساس مدل های ارتباطی خانواده و تیپ های شخصیتی زنان متاهل

محل انتشار:

فصلنامه خانواده و بهداشت، دوره 11، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سمیرا شیدا - نویسنده مسئول: کارشناس ارشد مشاوره توانبخشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قوچان، قوچان، مشهد.

Email: samirasheyda@gmail.com

داود رضی رودی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تربت جام، تربت جام، ایران Mrrazi67@gmail.com

الناز فروغی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تربت جام، تربت جام، ایران Eforoughi69@gmail.com

شاهد مسعودی - استاد دانشگاه آزاد اسلامی قوچان و قوچان، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: یکی از مشکلات افراد بعد از ازدواج، خودمتمایزسازی پایین آنهاست، بطوری که این افراد هنوز به طور عاطفی برای روابط صمیمی جهت دستیابی به بلوغ بهینه با دیگران مشکل دارند. هدف پژوهش حاضر، پیش بینی خودمتمایزسازی بر اساس مدل های ارتباطی خانواده و تیپ های شخصیتی زنان متاهل بود. روش پژوهش: جامعه آماری این پژوهش شامل همه زنان متاهل مراجعه کننده به فرهنگسرای شهرداری شهر مشهد در سال ۱۳۹۹ بود، که حدود ۴۶۰ نفر بودند. روش نمونه گیری پژوهش در دسترس و بر اساس جدول کرجسی و مورگان تعداد ۲۱۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. نمونه مورد نظر به سه پرسشنامه مدل های ارتباطی خانواده ریتچی و فیتزپاتریک، فرم تجدیدنظر شده پرسشنامه پنج عاملی شخصیت نئو و خودمتمایزسازی (DSI) پاسخ دادند. به منظور تحلیل داده ها در این پژوهش از شاخص های آمار توصیفی و آمار استنباطی ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندمتغیره استفاده شد. یافته ها: نتایج حاکی از آن بود که بین مدل های ارتباطی خانواده و تیپ های شخصیتی با خودمتمایزسازی در زنان متاهل رابطه وجود دارد. در واقع مدل ارتباطی گفت و شنود خانواده ($P < 0.001$)، برون گرایی، باز بودن و سازگاری ($P < 0.05$) با خودمتمایزسازی در زنان متاهل، رابطه مثبت و معناداری دارند. دو مدل ارتباطی همنوایی و شخصیت روان رنجور با خودمتمایزسازی دارای رابطه منفی و معناداری دارند. همچنین از بین مدل های ارتباطی خانواده و تیپ های شخصیتی، ابعاد همنوایی و گفت و شنود، باز بودن، سازگاری و باوجدان بودن، خودمتمایزسازی را پیش بینی می کنند، اما روان رنجور خوبی و برون گرایی قابلیت پیش بینی معنادار خودمتمایزسازی را نداشتند. نتیجه گیری: با توجه به نتایج پژوهش می توان چنین برداشت نمود که زنان متاهلی که همنوایی و گفت و شنود بیشتری در خانواده آنها وجود دارد، همچنین گشودگی، سازگاری و باوجدان بودن بیشتر در آنها دیده می شود، به احتمال بیشتری خودمتمایزسازی داشته اند. لذا مدل های ارتباطی مطلوب در خانواده و تیپ های شخصیتی سازگاران تر افراد، با خودمتمایزسازی بیشتر افراد همراه خواهد بود.

کلمات کلیدی:

تیپ های شخصیتی "خودمتمایزسازی" مدل های ارتباطی خانواده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1377535>

